

9 pct., mens priserne for *månedskort* mellem samtlige stationer forhøjedes med ca. 10 pct.

Da salget af 8 og 15 dages kort i de senere år har været ret ringe, agtede statsbanerne at ophøre med udstedelsen af disse kort og i stedet forsøgsvis indføre salget af *10 dages kort*, der også skulle være gyldige til de af statsbanerne drevne automobilruter, og ved en ændring af statsbaneloven gaves der hjemmel til udstedelse af sådanne kort.

Foruden de anførte ændringer, der krævede lovændring, gennemførtes administrativt forhøjelser på ca. 10 pct. af priserne for månedskort og ugekort mellem to bestemte stationer, af taksterne for *overførsel* af personbiler, busser og lastbiler på overfarterne, af *stykgodstaksterne* og af *vognladningstaksterne*. *Banepakketaksterne* forhøjedes med 25 øre pr. pakke.

Samtlige de nævnte takstforhøjelser ansloges til at ville indbringe ca. 50 mill. kr. årligt og motiveredes i bemærkningerne til lovforslaget med, at statsbanernes omkostninger på grund af løn- og prisstigninger var anslået til at ville stige med ca. 47 mill. kr. årligt.

Loven trådte i kraft den 1. maj 1963.

Ved 1. behandling fik lovforslaget tilslutning fra *Poul Nilsson* (S) og *Kirkegaard* (RV), mens ordførerne for de øvrige partier navnlig pegede på øget rationalisering inden for DSB i stedet for de foreslåede takstforhøjelser.

I det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes, indstillede et *flertal* (S og RV) lovforslaget til vedtagelse med en af ministeren med udvalgets tilslutning foreslået ændring af ikrafttrædelsesdatoen. Udvalgets øvrige medlemmer (V, KF og SF) erklærede ikke at kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse. I betænkningen anførtes, at ministeren til yderligere begrundelse af de foreslåede takstforhøjelser havde anført, at de ved dyrtidsreguleringen og „helhedsløsningen“ gennemførte lønstigninger for statsbanerne ville medføre en fordyrelse på i alt ca. 20 mill. kr. årligt.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning, og lovforslaget henvistes på ny til udvalgsbehandling, der ikke gav anledning til ændringsforslag.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 88 stemmer (S, RV og Gam (Grønln.)) imod 83 (V, KF, SF og Uafh.).